

En talrik för en talrik

När 'A'ishah slog sönder Umm Salamas fat

I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn.

All lovprisning tillhör Allah, och må Hans välsignelser och fred vara över Allahs Sändebud. Därefter:

När fatet gick sönder... men hemmet gick inte sönder. Umm Salama, må Allah vara nöjd med henne, är inte ett förbigående namn i berättelsen om de troendes mödrar, och inte en vanlig kvinna som råkade komma in i Profetens hus av en slump.

Hon är Hind bint Abi Umayyah ibn al-Mughirah al-Makhzumiyyah — ädel i härkomst, stor i förstånd, tung i omdöme. En kvinna som smakade förlust innan hon smakade ersättning. Hennes man Abu Salama, den ädle följeslagaren, dog och lämnade henne med små föräldralösa barn — och lämnade henne med en bön som kom från ett krossat hjärta:

"O Allah, belöna mig i min prövning och ge mig något bättre i utbyte."

Hon sade den medan hon inte såg någon i världen som var bättre än Abu

Salama. Hon brukade säga för sig själv: *”Och vem är bättre än Abu Salama?”* Men när Allah besvarar — då överraskar Han.

Allah besvarade hennes bön, och det goda kom från en plats ingen kunde föreställa sig: **Allahs Sändebud ﷺ friade till henne.**

Profeten för denna umma — och han visste hur hon hade det, visste hennes svartsjuka, visste att hon hade föräldralösa barn, och visste att hon inte hade någon närvarande wali som kunde bevittna äktenskapet. Ändå tvekade han inte.

När Umm Salama satte sig för att tala öppet med Profeten ﷺ dolde hon ingenting och förskönade inte bilden. Hon sade:

”Jag är en kvinna med stark svartsjuka. Du har redan fruar. Jag är en kvinna med föräldralösa barn. Och jag är en kvinna som inte har någon wali som kan bevittna mitt äktenskap.”

Profetens svar var inte ett frierital — utan ett svar som gav trygghet.

Han sade ﷺ:

”När det gäller din svartsjuka ber jag Allah att ta bort den från dig. När det gäller dina barn — Allah kommer att ta hand om dem. Och när det gäller dina vårdnadshavare — det finns ingen bland dem, varken närvarande eller frånvarande, som ogillar mig.”

Så byggs hem: med tydlighet, ärlighet och trygghet från himlen.

Umm Salama trädde in i Profetens hus — och hon var ingen kvinna som lätt kunde jämföras med andra. Hennes förstånd var stort, hennes omdöme starkt, hennes erfarenhet djup. Till och med ‘A’ishah, må Allah vara nöjd med henne, den mest älskade av Profeten ﷺ, sade:

”Jag har aldrig varit svartsjuk på någon kvinna som jag var svartsjuk på Umm Salama.”

Här står vi inför en helt mänsklig scen — utan försköning eller konstlad perfektion. Svartsjuka, känslor, mänsklig natur.

Profeten ﷺ var människa, och hans fruar var människor. Svartsjuka är ingen synd — det är en mänsklig reaktion när den hålls inom sina gränser.

En dag skickade Umm Salama mat i ett fat till Profeten ﷺ medan han var i ‘A’ishahs hus. Fatet kom in, och ‘A’ishah frågade:

”Varifrån kommer detta?”

De sade: ”Från Umm Salama.”

Då rörde sig svartsjukan — inte med förnuftet, utan med hjärtat. ‘A’ishah tog fatet och slog sönder det framför Allahs Sändebud ﷺ.

En scen som, om den inträffade i våra hem idag, skulle förvandlas till skrik, anklagelser, sårade känslor — kanske till och med skilsmässa.

Men vad gjorde Profeten ﷺ?

Han blev inte arg. Han höjde inte rösten. Han tillrättavisade inte. Han gjorde inte felet till en strid.

Han log bara och sade:

”Er mor blev svartsjuk.”

En kort mening — men den stängde alla Satans dörrar.

Han erkände känslan, tog hand om situationen och kränkte ingen.

Sedan rättade han felet med lugn rättvisa: Han tog ett fat från ‘A’ishahs hus och skickade det till Umm Salama som ersättning för det som gått sönder.

En talrik för en talrik — och saken var avslutad.

Så bevarade han ﷺ sitt hem.

Han kvävde inte känslor. Han ursäktade inte fel. Han blåste inte upp misstag.

Han absorberade ilskan, förenade hjärtan och bevarade hemmets värdighet.

Denna scen är inte bara en berättelse om svartsjuka — det är en lektion i konflikthantering, i förståelse av mänsklig natur och i att bevara relationer.

Allah säger:

”Och bland Hans tecken är att Han skapat åt er makar av er själva, för att ni ska finna ro hos dem, och Han har lagt mellan er kärlek och barmhärtighet.” [ar-Rum: 21]

Barmhärtighet innebär inte frånvaro av fel — utan god hantering av fel.

Profetens hem var inte ett idealiserat hem utan känslor — det var ett mänskligt hem där känslor styrdes med visdom.

När fatet gick sönder... gick inte hjärtat sönder, och hemmet gick inte sönder — för i det hemmet fanns Allahs Sändebud ﷺ.

Och må Allahs välsignelser och fred vara över vår Profet Muhammad. All lovprisning tillhör Allah, världarnas Herre.